

Rechtbankverslag

Dinsdag 18 november werd in de Dordtse Rechtbank een zaak behandeld, aangespannen door Stichting Het Wantij tegen het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV), inzake verzuim en/of verkeerde toepassing van wettelijke regels m.b.t. bouwwerkzaamheden door de gemeente Dordrecht in het Wantijgebied.

Genoemde Stichting wordt tegenwoordig bijgestaan door het gerenommeerde, in milieurecht gespecialiseerde Amsterdamse advocatenkantoor Van den Biesen Boesveld, dat twee advocaten naar Dordrecht had afgevaardigd. Een van hen toonde in een uitgebreide pleitnotitie aan wat er tot nu toe was misgegaan of verzuimd als gevolg van nalatigheid van het Ministerie van LNV. Ik heb daarover niets gelezen in het rechtbankverslag in AD De Dordtenaar van 19 november, dat uitsluitend de visie van de gemeente Dordrecht uitventte.

Tijdens de zitting kreeg een ambtenaar van deze gemeente, van de rechtbankpresident ruimschoots de gelegenheid zijn zegje te doen. Dat ging niet over de werkzaamheden in het Wantijgebied, waarbij een aantal overtredingen was geconstateerd. Het was uitsluitend een aanval op het bestaan van Stichting Het Wantij, die volgens spreker niet-ontvankelijk diende te worden verklaard; lees: monddood moet worden gemaakt. De stichting had maar één doel, meende de gemeentelijke woordvoerder, en dat was de gemeente te kapittelen, waarna hij een lijst met bezwaren voorlas, ingediend door de stichting, zonder erbij te vermelden dat die bezwaren op geconstateerde overtredingen berustten. Onlangs, aldus de ambtenaar, had de Raad van State een soortgelijke stichting de mond gesnoerd en dat zou nu ook met Stichting Het Wantij moeten gebeuren.

"Het Ei van Columbus", juichte de AD-rechtbankverslaggever in de krant van afgelopen woensdag, zonder na te gaan of Stichting Openbare Ruimte te Amsterdam (want daar ging het om in de uitspraak van de Raad van State) een soortgelijke rechtspersoon is als Stichting Het Wantij. Dat is namelijk geenszins het geval. De Amsterdamse stichting is, zoals gebleken, alleen maar opgericht om te kunnen ageren tegen de overheid, en dat ging de Raad van State te ver. Er zijn gemeenten die zich thans vastklampen aan de uitspraak van de Raad van State, om zich onder verwijzing daarnaar te kunnen ontdoen van lastige critici. Helaas voor hen blijkt dat een vergeefse poging en moeten wij ervaren dat het 'Ei van Columbus' niets anders is dan een lege dop.

Als een erkende rechtspersoon, zoals Stichting Het Wantij, de vinger legt op zere plekken, zou de overheid, in dit geval de gemeente Dordrecht, niet moeten proberen de boodschapper de mond te snoeren. Wettelijke bepalingen zijn er niet voor niets. Ze zijn er om te worden gerespecteerd en niet om met voeten te worden getreden. Dat geldt voor de burger, maar ook voor de overheid.

Blijft over de vraag waarom de rechtbankverslaggever van AD De Dordtenaar de kern van de zaak onbesproken liet en zich uitvoerig vermeide in een suggestie van een Dordtse ambtenaar. Je zou bijna denken dat ook hij voorlichter bij de gemeente Dordrecht wil worden.

Betty Ackermann
Dordrecht